

ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วย การใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน
พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ของข้าราชการ และหน่วยงานของกรมราชทัณฑ์ เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ข้อ ๘ (๔) กรมราชทัณฑ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืนในภายในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๓๑

ข้อ ๔ บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“อาวุธปืน” หมายความว่ารวมถึง อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ทำเครื่องหมาย และบัญชีแล้ว

“การใช้อาวุธปืน” หมายความว่ารวมถึง การเบิกจ่าย การเรียกส่งคืน การเก็บ การบำรุงรักษา และการพกพาอาวุธปืน

“ผู้ส่งจ่าย” หมายความว่ารวมถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน และหัวหน้าหน่วยงานสถานที่อื่นใดของกรมราชทัณฑ์ที่ใช้ควบคุมผู้ต้องขัง

“นายทะเบียน” หมายความว่ารวมถึง ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากกรมราชทัณฑ์ ทำหน้าที่นายทะเบียน ผู้ดูแลการเบิกจ่าย ผากเก็บ และจัดทำบัญชีประจำการอาวุธปืน

“เรือนจำ” หมายความว่ารวมถึง ทัณฑสถาน สถานกักขัง สถานกักกัน และสถานที่อื่นใด ของกรมราชทัณฑ์ ที่ใช้ควบคุมผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขัง ผู้ต้องกักกัน

“ข้าราชการกรมราชทัณฑ์” หมายความว่ารวมถึง ข้าราชการในสังกัดส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ และทัณฑสถาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการอื่นที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้คุมพิเศษด้วย

“อธิบดี” หมายความว่ารวมถึง อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การเบิกจ่ายและการเรียกส่งคืน

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายอาวุธปืนให้แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ให้จ่ายได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้ผู้ส่งจ่ายพิจารณาจ่ายให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ และความจำเป็น และห้ามจ่ายประจำตัวเป็นประจำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ส่งจ่ายเป็นกรณีพิเศษ และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้ว ต้องส่งคืนเก็บทันที

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ตามข้อ ๔ (๑) – (๘) และ (๑๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ห้ามจ่ายประจำตัวเป็นการประจำเป็นอันขาดเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจและกลับมาถึงหน่วยงานแล้ว ต้องส่งคืนเก็บทันที

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายและการฝากเก็บให้นายทะเบียนทำบัญชีจ่ายอาวุธปืนและฝากเก็บอาวุธปืน ตามแบบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๒

การใช้อาวุธปืน

ข้อ ๙ ห้ามนำอาวุธปืนเข้าไปภายในเรือนจำโดยเด็ดขาด เจ้าพนักงานเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นที่ถืออาวุธจะเข้าไปติดต่อภายในเรือนจำ ให้ฝากอาวุธปืน กระสุนปืน รวมทั้งกระสุนปืนที่นำออกจากอาวุธปืนแล้วไว้กับเจ้าพนักงานเรือนจำที่มีหน้าที่รับฝาก พร้อมทั้งให้ลงชื่อผู้ฝากและผู้รับฝากในสมุดไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยทุกครั้ง ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

ในกรณีฉุกเฉินที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบข้อนี้

ข้อ ๑๐ ให้จ่ายอาวุธปืนยาวพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๕ นัด แก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน สำหรับเวรผู้ใหญ่และพัศดีเวร ให้จ่ายปืนพกพร้อมด้วยกระสุนปืน ไม่เกิน ๑ ชุด

อาวุธปืนที่จะนำไปปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ส่งจ่ายเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม แต่หากเห็นว่าสภาพการณ์แห่งเรือนจำไม่เหมาะสม หรือไม่มีความจำเป็นต้องใช้อาวุธปืนขณะปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน ก็ให้พิจารณาสั่งการในทางที่เป็นประโยชน์แก่การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๑ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนและกระสุนปืนติดตัวอยู่ตลอดเวลา และให้ระมัดระวังอย่างให้อาวุธปืนหรือกระสุนตกอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องขัง หรือบุคคลอื่นใดเป็นอันขาด

หมวด ๓ การเก็บและบำรุงรักษา

ข้อ ๑๒ การเก็บอาวุธปืนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมราชทัณฑ์กำหนดให้ถือปฏิบัติดังนี้

- (๑) ในส่วนกลาง ให้กองคลังเป็นนายทะเบียนผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาโดยจัดตู้พร้อม กุญแจ และทำบัญชีควบคุมการเบิกจ่ายอาวุธปืนตามแบบที่กำหนด
- (๒) ให้เรือนจำจัดสร้างที่สำหรับเก็บอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้เป็นสัดส่วนมีความแข็งแรง และอยู่ในที่ปลอดภัยยากแก่การที่ผู้ต้องขังจะเข้าถึง
- (๓) ให้เรือนจำแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป เป็นนายทะเบียน และจะให้มิให้ผู้ช่วยตามจำนวนที่เห็นสมควรเป็นผู้ช่วยนายทะเบียนร่วมรับผิดชอบในการเบิกจ่าย ผากเก็บ และดูแลรักษา อาวุธปืนทุกชนิดของ เรือนจำ

ข้อ ๑๓ การบำรุงรักษาอาวุธปืนให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติและข้อแนะนำในการบำรุงรักษา ตามที่กรมราชทัณฑ์ กำหนด

หมวด ๔ การพาอาวุธปืน

ข้อ ๑๔ ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ซึ่งแต่งเครื่องแบบกิติ หรือมิได้แต่งเครื่องแบบกิติ พาอาวุธปืนไป ในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยเปิดเผย หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือพาไปในชุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด เว้นแต่ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนีการควบคุมของเรือนจำ
- (๒) ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรือเวรรักษาการณ์
- (๓) ผู้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมเงินหรือพัสดุของหลวงที่มีค่า
- (๔) ผู้ซึ่งทำหน้าที่นำอาวุธปืนของทางราชการหรือของกลางส่งยังที่ต่างๆ
- (๕) ในกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เมื่อเสร็จภารกิจแล้ว ให้ผู้มีอาวุธปืนเหล่านั้น กลับหน่วยงานตนโดยเร็ว ห้ามพาอาวุธปืนแวะเวียนไปในที่ อื่นได้อีก

ข้อ ๑๕ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่มีความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัวไป เพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้อง ได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย การอนุญาตดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือตามแบบทำยกฎกระทรวงฯ โดย มอบให้กับผู้รับอนุญาตนำติดตัวไป การอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย โดยพิจารณากำหนด ระยะเวลาแต่ละครั้งตามความเหมาะสม ทั้งนี้ การอนุญาตครั้งหนึ่งต้องไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๑๖ ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์พาอาวุธปืนเข้าไปในเขตพระราชฐานโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๗ การพาอาวุธปืนเพื่อปฏิบัติราชการตามระเบียบนี้ ให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พาได้โดยใช้ซองปืนสีน้ำตาล หรือสีดำ ร้อยติดเข็มขัดให้เรียบร้อย

(๒) กรณีที่มีได้แต่งเครื่องแบบ ให้พาไปโดยมิติดชิดไม่อาจสังเกตเห็นได้ง่ายและห้ามพาอาวุธปืนโดยเปิดเผยให้เป็นที่หวาดกลัวแก่ประชาชนเป็นอันขาด ทั้งนี้ ให้นำบัตรประจำตัวข้าราชการติดตัวไว้ให้พร้อมที่จะรับการตรวจได้ทุกเมื่อ

(๓) กรณีพาอาวุธปืนชนิดปืนยาวไปปฏิบัติราชการ ต้องแต่งเครื่องแบบโดยพาไปให้เหมาะสมอย่าพาไปในลักษณะที่ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกหวาดกลัว

ข้อ ๑๘ ให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่พาอาวุธปืนถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัดหากฝ่าฝืนยอมเป็นความผิดทางวินัยหรืออาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) ศิวะ แสงมณี

(นายศิวะ แสงมณี)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

แบบหนังสืออนุญาต
พกพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณที่ตั้งของหน่วยงาน

(ด้านหน้า)

ขนาด ๘ x ๑๐.๕ ซม.

หนังสืออนุญาตพกพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณ
ที่ตั้งของหน่วยงานราชการ

ที่ / (ชื่อหน่วยราชการ).....

อนุญาตให้ยศ/นาม.....บัตรประจำตัวเลขที่.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

นำอาวุธปืน ชนิด.....ขนาด.....เลขหมาย.....

เครื่องหมาย.....จำนวน.....กระบอก

กระสุนปืน ชนิด.....ขนาด.....จำนวน.....นัด

พาติดตัวไปเพื่อปฏิบัติราชการ.....

ณ ที่.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่.....

.....

(.....) (.....)

ลายมือชื่อผู้ถือหนังสืออนุญาต

ตำแหน่ง .....ผู้อนุญาต

หมายเหตุ ต้องมีเครื่องหมายตราครุฑประทับกลางแบบ

(ด้านหลัง)

ขนาด ๘ x ๑๐.๕ ซม.

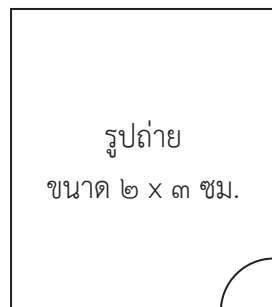
ข้อพึงปฏิบัติสำหรับผู้ถือหนังสืออนุญาต

๑. ต้องนำหนังสืออนุญาตนี้ติดตัวไปด้วยทุกครั้ง เมื่อนำอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณที่ต้องของหน่วยราชการในกรณีที่มีใช้เหตุฉุกเฉิน

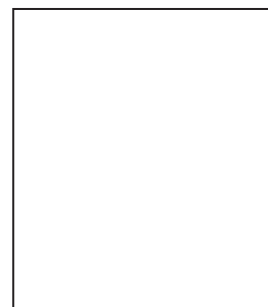
๒. ในกรณีที่หนังสืออนุญาตนี้หมดอายุ สูญหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ หรือมีการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานใหม่ ให้ผู้ถือหนังสืออนุญาต นำหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปขอเปลี่ยนหนังสืออนุญาตใหม่ ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่กรณีดังกล่าวเกิดขึ้น

ติดรูปถ่าย ถ่ายพิมพ์

หัวแม่มือขวาหรือซ้าย

ติดรูปถ่าย

ถ่ายพิมพ์

หัวแม่มือขวาหรือซ้าย

หมายเหตุ มีตราประจำหน่วยราชการประทับมุมรูป

บัญชีจ่ายอาวุธปืน

หน่วยงาน.....(๑).....

ลำดับที่	รายการ	หน่วยนับ	จำนวน	ชื่อผู้ยืม	ลงลายมือชื่อผู้ยืม	ผู้ส่งจ่าย	นายทะเบียน	วัน เดือน ปี ที่รับมอบ	วัน เดือน ปี ที่ส่งคืน	ลงลายมือชื่อผู้ส่ง	นายทะเบียน	หมายเหตุ
(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)	(๑๐)	(๑๑)	(๑๒)	(๑๓)	(๑๔)

คำอธิบายการลงบัญชีฝากเก็บรักษาอาวุธปืน

- (๑) “หน่วยงาน” ให้ลงชื่อหน่วยงานที่ทำการฝากเก็บรักษาและจัดทำบัญชีฝากเก็บรักษาอาวุธปืน
- (๒) “ลำดับ” ให้ลงตัวเลขเป็นลำดับลงมา
- (๓) “รายการ” ให้ลงรายการของอาวุธปืนที่ทำการฝากเก็บรักษา ดังนี้
- ชนิด
  - ขนาด
  - แบบหรือรุ่น
  - ความยาวลำกล้อง/นิ้ว
  - บรรจุกระสุน/นัด
  - สี
  - เลขหมายประจำปี
- (๔) “หน่วยนับ” ให้ลงหน่วยนับของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดที่ฝากเก็บรักษา เช่น กระบอก ชูต เป็นต้น
- (๕) “จำนวน” ลงตัวเลขจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดที่ทำการฝากเก็บรักษา
- (๖) “ชื่อผู้ฝากเก็บรักษา” ให้ลงชื่อผู้ฝากเก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด ด้วยตัวบรรจง พร้อมยศหรือคำนำหน้านาม
- (๗) “ลงลายมือชื่อผู้ฝากเก็บรักษา” ให้ลงลายมือชื่อผู้ฝากเก็บรักษาตาม (๖)
- (๘) “ผู้ส่งจ่าย” ให้ลงชื่อผู้ส่งจ่ายตามหนังสือส่งจ่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดที่ผู้เบิกจ่ายนำมาแสดงต่อนายทะเบียน ด้วยตัวบรรจงพร้อมยศหรือคำนำหน้านาม
- (๙) “นายทะเบียน” ให้ลงลงลายมือชื่อนายทะเบียนซึ่งเป็นผู้ทำการรับฝากเก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด
- (๑๐) “วัน เดือน ปี ที่ฝากเก็บรักษา” ให้ลงวันที่ เดือน ปี ที่ฝากเก็บรักษา อาวุธปืน เครื่องกระสุนและวัตถุระเบิด
- (๑๑) “วัน เดือน ปี ที่ส่งมอบคืน” ให้ลงวันที่ เดือน ปี ส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดคืนให้กับผู้นำฝากเก็บรักษา
- (๑๒) “ลงลายมือชื่อผู้รับมอบคืน” ให้ลงลายมือชื่อผู้รับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดกลับคืนจากผู้รับฝาก และวงเล็บชื่อ สกุลด้วยตัวบรรจง พร้อมระบุตำแหน่ง เช่น

- ลายมือชื่อ -

(นายขาว แดงคำ)

นายตรวจสรรพสามิต

(๑๓) “นายทะเบียน” ให้ลงลายมือชื่อนายทะเบียนที่ทำการส่งมอบคืน อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด

(๑๔) “หมายเหตุ” ให้ลงข้อสังเกตตามที่เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เช่น เบิกจ่ายอาวุธปืนฯ ตามหนังสือ ที่ ...../..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... หรือปืน (ระบุรายละเอียดตาม (๓) มีรอยชำรุดที่พานท้ายปืนในเวลาฝากเก็บรักษาเนื่องจากทำตกกระแทกกับพื้น ฯลฯ เป็นต้น

การปฏิบัติตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๔๓

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้ออกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้บังคับ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ นั้น ระเบียบฉบับนี้มีรายละเอียดแยกสาระสำคัญได้ดังนี้

การเบิกจ่ายและการเรียกส่งคืน

การเบิกอาวุธปืนให้แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์จะจ่ายได้เฉพาะในกรณีที่ต้องใช้ในการปฏิบัติราชการเท่านั้น โดยผู้สั่งจ่ายจะพิจารณาตามความเหมาะสม และห้ามจ่ายประจำตัวเป็นประจำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้สั่งจ่ายเป็นกรณีพิเศษ และเมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว ต้องส่งคืนอาวุธปืนทันที

สำหรับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ตามข้อ ๔ (๑) - (๘) และ (๑๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ คือ

๑. อาวุธปืนเล็กสั้น
๒. อาวุธปืนเล็กสั้นกึ่งอัตโนมัติ
๓. อาวุธปืนเล็กสั้นอัตโนมัติ
๔. อาวุธปืนเล็กยาว
๕. อาวุธปืนเล็กยาวกึ่งอัตโนมัติ
๖. อาวุธปืนเล็กยาวอัตโนมัติ
๗. อาวุธปืนกลมือ
๘. อาวุธปืนกลเบา

๙. เครื่องกระสุนปืนสำหรับใช้กับอาวุธปืน ซึ่งระบุไว้ตามข้อ ๑-๘ ห้ามจ่ายประจำตัวเป็นการประจำเป็นอันขาด โดยเมื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จแล้วต้องส่งคืนทันที (ข้อ ๗)

ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเป็นผู้ทำการบัญชีการเบิกจ่าย และการฝากเก็บทุกครั้ง ตามแบบทำระเบียบนี้ (ข้อ ๘)

การใช้อาวุธปืน

เจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นที่ถืออาวุธ จะเข้าติดต่อกายในเรือนจำจะต้องฝากอาวุธปืน กระสุนปืน รวมทั้งกระสุนปืนที่นำออกจากอาวุธปืนแล้วไว้กับเจ้าพนักงานเรือนจำที่มีหน้าที่รับฝาก โอนการลงชื่อผู้ฝากและผู้รับฝากไว้ในสมุดเป็นหลักฐานแล้วเก็บในที่ปลอดภัย ห้ามนำอาวุธปืนเข้าภายในเรือนจำโดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นเจ้าพนักงานเวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

สำหรับในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งระเบียบนี้ (ข้อ ๙)

เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน จ่ายอาวุธปืนยาวพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๕ นัด สำหรับเวรผู้ใหญ่และพัศดีเวร ให้จ่ายปืนพกพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๑ ชุด

อาวุธปืนที่จะจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้น ผู้สั่งจ่ายจะเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และหากผู้สั่งจ่ายเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อาวุธปืนในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์กลางคืนก็สามารถพิจารณาสั่งการเป็นอย่างอื่นที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่การควบคุมผู้ต้องขังได้ (ข้อ ๑๐)

ขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้ใช้อาวุธปืน จะต้องถืออาวุธปืนและกระสุนปืนติดตัวตลอดเวลาโดยต้องระมัดระวัง อย่างให้อาวุธปืนหรือกระสุนปืนตกไปอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องขังหรือบุคคลอื่นๆ เด็ดขาด (ข้อ ๑๑)

การเก็บและบำรุงรักษา

การเก็บอาวุธปืน

ส่วนกลาง ให้กองคลังทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน โดยแต่งตั้งจากหัวหน้าฝ่ายพัสดุ หรือบุคคลอื่นที่มีความเหมาะสม

เรือนจำ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในเรือนจำนั้น ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป โดยให้มีผู้ช่วยนายทะเบียนได้ตาม จำนวนที่เหมาะสม

สถานที่จัดเก็บ ให้เรือนจำสร้างที่สำหรับเก็บอาวุธปืนฯ ไว้เป็นสัดส่วน มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย ยากแก่การที่ผู้ต้องขังเข้าถึง (ข้อ ๑๒)

การพาอาวุธปืน

ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์พาอาวุธปืนไปตามที่สาธารณะโดยเปิดเผย หรือไม่เหตุอันควร หรือพาไปใน พื้นที่ซึ่งมีการชุมนุมกันเพื่อการรื่นเริง หรือการอื่นใด เว้นแต่จะเข้ากรณีดังนี้

๑. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนีการควบคุมของเรือนจำ
๒. ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรือเวรรักษาการณ์
๓. ผู้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมเงินหรือพัสดุของหลวงที่มีค่า
๔. ผู้ซึ่งทำหน้าที่นำอาวุธของทางราชการหรือของกลางส่งยังที่ต่างๆ
๕. ในกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เมื่อปฏิบัติหน้าที่เรียบร้อยแล้ว ต้องกลับหน่วยงานของตนโดยเร็ว ห้ามพาอาวุธปืนแวะเวียนไปที่อื่น (ข้อ ๑๔)

การพาอาวุธปืนเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบนี้ให้ข้าราชการราชทัณฑ์ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พาได้โดยใช้ซองปืนสีน้ำตาล หรือสีดำ ร้อยติดเข็มขัดให้เรียบร้อย

(๒) กรณีที่ไม่ได้แต่งเครื่องแบบ ให้พาไปโดยมิดชิดไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย และห้ามพาอาวุธปืนโดยเปิดเผยให้เป็นที่หวาดกลัวแก่ประชาชน และให้นำบัตรประจำตัวข้าราชการติดตัวไว้เพื่อพร้อมจะรับการตรวจทุกเมื่อ

(๓) กรณีพาอาวุธปืนชนิดปืนยาวไปปฏิบัติราชการ ต้องแต่งเครื่องแบบโดยพาไปให้เหมาะสม ห้ามทำให้ประชาชนหวาดกลัว (ข้อ ๑๗)

ทั้งนี้ ห้ามพาอาวุธปืนเข้าไปในเขตพระราชฐานโดยเด็ดขาด (ข้อ ๑๖)

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่พาอาวุธปืนไปปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนจะเป็นความผิดทางวินัยหรืออาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายได้ (ข้อ ๑๘)

การอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่มีความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัว เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กล่าวข้างต้น จะต้องรับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย เป็นหนังสือตามแบบทำยกฎกระทรวงฯ ก่อน และผู้รับอนุญาตจะต้องนำหนังสือฯ นั้นติดตัวไปด้วย โดยอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะพิจารณากำหนดระยะเวลาในการอนุญาตตามความเหมาะสม แต่ต้องไม่เกิน ๖ เดือน ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง (ข้อ ๑๕)

ขณะนี้ยังไม่ได้มอบหมายการอนุญาตพาอาวุธปืนให้กับผู้ใด ในชั้นนี้ หากอธิบดีเห็นควรมอบอำนาจการอนุญาตพาอาวุธตามระเบียบดังกล่าวจะต้องทำเป็นคำสั่งมอบอำนาจโดยจะมอบอำนาจให้กับผู้มีตำแหน่งใด ให้ที่ประชุมพิจารณา
